

Izhaja
v torek, četrtek in
soboto.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—.

Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda šte. 10.666.

NOVA DORA

Uredništvo
in upravnništvo:
Celje
Strossmayerjeva ulica 1.
pritličje.
Rokopisi se ne vračajo.
Oglaš po tarifu.
Telefon int. šte. 65.

Celje, 31. januarja 1927.

Nemški list v Celju triumfira radi nemške zmage v Mariboru in v Celju. Nas to ne boli, ker nismo one sorte politiki, ne take baže nacionalisti, da bi ne vedeli, da avstrijski gospodarji nekdanjega mesta »Cilli« danes še zmagajo v jugoslovenskem Celju, ako se jim pridružite »die grösste Staatspartei in objemu mit der grössten Landespartei«.

Taki pojavi v velikem in v malem so čisto igrali odločilno vlogo v zgodovini slovenskih narodov, ko so se kralji rodni bratje med seboj ter iskali pomoči pri tujcu za uničenje krvnega brata. Tudi slovenska preteklost ni brez te sramote. Razloček v domači polpretekli zgodovini političnih in narodnih bojov in med tem, kar smo opazili preteklo nedeljo pa je v tem, da so nekdanji tak posel opravljali ljudje, ki si v svoji notranjosti niso bili na čistem, kaj je čast naroda in slovenskega imena in kaj je odpadništvo. Tisto odpadništvo, ki je med nami spravilo na svet neki protinature nestvor človeka, slovenskega rodu in slovenske krvi, ki pa je bil nemškega mišljenja. To je bil osat in plevel, ki ga je sejala po slovenski zemlji nemška kultura in avstrijska pravica. Naš narod je dal takim ljudem karakteristično ime »nemčurji«. Pod svobodnim jugoslovenskim soncem je tega plevela že mnogo usahnilo. Kar pa je ostalo od te sramote iz časov našega avstrijskega robstva, to pravi danes o sebi, da predstavlja nemško narodno manjšino.

S tako »narodno manjšino« lahko sklepajo kupčijo in pogodbe klerikali in slovenački radikali ter vsi tisti elementi, ki mislijo, da je nacionalna in državna politika istovetna z osebnimi računi posameznikov, ki bi za korist svojega žepa prodali hudiču domovino in Boga.

V vsaki nacionalni borbi, ki zasleduje jasne politične in gospodarske cilje, so razčiščenja predpogoj zdravejšemu in silnejšemu razmahu. V borbi, ki izvira iz principov narodne morale, se ločijo značaji od slabičev, pleve morajo vstran od zdravega zrna.

Nas tega, kar se je v Celju pripravljal eno celo leto, in kar je dne 23. januarja v bratskem objemu korakalo proti nam, ni strah. Tudi nismo tako naivni, niti ne tako šovinistični,

da ne bi odkrito priznali, da je to v glavnem nemška zmaga. Tudi sram nas ni tega! Vse tiste pa, ki imajo na vesti to afirmacijo renegatstva, bo še hudo glava bolela, če ne že jutri, pa tedaj, ko bo vihar narodove nevolje zapodil take farizeje iz templja narodovega. In bolela še bo glava in žepi vse tiste celjske nemške trgovce in obrtnike, ki so nam posnehljivo javno povedali, da nas ne marajo in da si sami pljuvamo v obraz, ako še nismo razumeli njih jasne in moške besede. Tudi to razčiščenje je bilo potrebno in zdravo. Da se je izvršilo že poprej in da se ni zopet pozabilo, bi narodno Celje s temi ljudmi političnih ali celo nacionalnih bojov že davno ne imelo.

Z ljudmi, ki so ono nedeljo v Celju slavili svojo zmago nad slovensko revščino, smo stari znanci še iz časov, ki še niso tako daleč v zgodovini. Tedaj smo bili mi tem ljudem v srečo in v besedi samo še »windische Hunde« in »Serbische Schweine«. Danes imajo za nas na zunaj že nekoliko drugačen pozdrav, v srečo pa še vedno ono stano, še ne ugaslo avstrijsko sovraštvo, kojemu so pravkar zopet dali duška.

Mi smo račune sklenili. Naša bilanca je aktivna. Na poti dela za zdrav napredek naroda se nismo nekdanji bali ne avstrijskega Dunaja, ne nemškega »Cilli, Marburg in Pettau«. Moti se tisti, ki meni, da nas bo danes strah avstrijskih konjunkturistov, ki jih čaka usoda povojnih verižnikov. Ni jih več, in tudi teh skoro ne bo.

Politika

p OSTAVALA VLADE. Dne 28. januarja je Uzunovičeva vlada zopet podala ostavko. Radičevci so namreč v Narodni skupščini pri volitvah dveh članov v odbor za vojno odškodnino v Srbiji glasovali z opozicijo in s tem je bil dan vzrok za ostavko vlade. Kako dolgo bo trajala kriza, se ne da reči. Vsekakor ima g. Uzunovič, ki je zopet dobil mandat za sestavo vlade, težko stališče. Radič sedaj objavlja strahovite obtožbe proti svojim zaveznikom. Vendar pa objavlja obtožbe v glavnem zato, da pokrije poraz HSS pri volitvah. Ne dvomimo, da ima Radič v marsičem prav, a izven dvoma je, da je pri vsem tem do skrajnosti neiskren. Pritožuje se, da so radikalski ministri celo razpuščali občine, a pozablja,

da radičevski ministri niso nič boljši. G. Krajač je razpustil slovenski gospodarski parlament. Trgovsko zbornico, ker radičevcem ni bilo všeč, da so pri volitvah zmagali napredni neodvisni gospodarji. Radičeva taktika je onemogočila obnovo koalicije med radikali in radičevci. — Poročila pravijo, da so pogajanja z Davidovičem in Pribičevićem za vstop v vlado zadela na velike težkoče.

p VLADA SE NI SESTAVLJENNA. V ponedeljek dopoldne so se razbila pogajanja Uzunoviča z Davidovičem. Na to se je vršil sestanek ministrskega predsednika z dr. Korošcem. Dasi je dr. Korošec odklonil izjavo se sklepa, da je razgovor potekel brez uspeha. — Opoldne je šel na to Uzunovič poročat na dvor. Za popoldne se pričakuje važen razgovor Uzunoviča s Pribičevićem. Obče je mnenje, da vrne Uzunovič mandat kralju, če se ni mogel najti način za sodelovanje s Pribičevićem.

Celjska kronika.

c PEVSKA VAJA G. P. D. v ponedeljek 31. jan. radi zasedbe dvorane odpade. Prihodnja vaja za mešan zbor pa bo v petek. Vse in vsi! — Odbor.

c GERENTA ZA CELJSKO OBČINO je postavil celjski dopisnik »Slovenca«. Ko je pa videl, da bo znal tega gospoda kako drugače porabiti, ga je kar čez noč zopet odstranil. In sedaj išče novo osebo za tak posel. On zna!

c ŠVABI V CELJU. V ponedeljek, dne 31. januarja so se oglašili v Celju zastopniki zveze Nemcev v Jugoslaviji. Prišli so iz Banata in Srema od nekod. Iskali so v kavarani »Evropa« svoje zaveznike in so spraševali zlasti za g. Schauerjem, ki ga pa ni bilo najti. Natančneje poročilo bomo gotovo brali v »Slovenca«, ki bo zopet avtoritativno in avtentično poučen.

c SPREMENBA VOZNEGA REDA AVTOBUS-PROMETA MARIBOR-CELJE. Od dne 1. februarja 1927 velja na progi sledeči vozni red: Odhod iz Maribora gl. kol. 6.00 uri, Maribor gl. trg 6.15; prihod v Celje 8.45, odhod iz Celja 12.00, Vojnik 12.24, Frankolovo 12.35, prihod v Slovenske Konjice 13.00. — Popoldne ostane vozni red neizpremenjen.

c »PRVI PRVAK POHORJA«. Za zadnjo nedeljo je napovedal zimsko-sportni savez v Ljubljani smuški izlet

na Pohorje. Ob tej priliki je bila določena tudi prva smuška tekma iz Ruške kočnice na Mariborsko kočico. Izleta se je udeležilo osem Celjanov. Da ste videli oskrbnika Maksa Reša, ko nas je ugledal. Pozdravil nas je s svojo gospo kar najprisrčnejše in nas izpraševal o celjskih novicah. Naval radi prenočišč je bil velik. Dr. Senjor, ki je bil za sobotno noč kvartirni mojster, je imel veliko truda, da je postelje pravilno razdelil, brez protekcije. Devetdeset izletnikov je reflektiralo na posteljo. — Uredilo se je tako, da sta dobila po dva eno posteljo. Celjani smo bili pripuščeni k tekmi še le po ponovnem posredovanju našega zastopnika dr. Janka Orožna, ker bi se sicer tekme izven konkurence ne bili udeležili. Izven konkurence je tekmoval med drugimi tudi dr. Kmet (Ljubljana), ki je dosegel najboljši čas 20 minut in nekaj sekund. V konkurenci je bil najboljši naš Drežek Kopinšek z doseženim časom 22 minut 36 sekund. S to zmago je postal »Prvi prvak Pohorja 1927«. Nato se je vršila tekma v skakanju. Pri poskusnem skakanju je bilo sedem konkurentov, končno so ostali trije. Prvi je bil dr. Kmet, najdaljši skok 21 metrov, drugi Kukovec (Maribor — Dijaško udruženje) ca 15 m, tretji Celjan Gračner ca 14 metrov. Nato je sledilo razdeljevanje daril. Kopinšek je prejel mal srebrni kip na marmornatem podstavku z napisom: »Prvi prvak Pohorja — I. S. S. K. Maribor, dne 23. 1. 1927«. Vseh smučarjev in sanjkarjev je bilo do 150. Oskrbovanje je izborno in, kar je veliko vredno, zelo poceni. Celjani se še posebej zahvaljujejo oskrbniku g. Rešu, ker nam je prepuštil svoje privatno stanovanje, kjer smo bili lepo na gorkem in v miru. Ko smo se popoldan poslavliali, sta mi g. in gospa Reš naročila nebroj pozdravov za vse Celjane in izrazila željo, da bi se bolj pogosto oglašali na Mariborski kočici. — Krajne.

c DARILO PRVEMU PRVAKU POHORJA g. Kopinšku je razstavljeno v izložbi drogerije »Sanitas«.

c ČAS ZA ODPIRANJE IN ZAPIRANJE TRGOVSKIH OBRATOV V OBMOČJU MESTNE OBČINE CELJSKE. Gospod veliki župan mariborske oblasti je na podlagi § 96 e) o. r. odredil, da velja za trgovske obrate v okolišju mestne občine celjske sledeči čas za odpiranje in zapiranje: 1. za odpi-

Charles Dickens. — Ed. Šimnic.

Božična povest v prozi.

(A Christmas Carol in Prose.)
(Konec.)

Ni še šel dolgo naprej, ko je zapazil onega gospoda, ki je bil prejšnji dan stopil v pisarno, rekoč: »Scrooge in Marley, menim?« — V srce ga je zabodlo, ko je pomislil, kako ga bo pogledal stari gospod, ko se srečata. — »Dragi gospod«, je rekel Scrooge, stopil hitreje in prijel gospoda za obe roki, »kako vam gre? Upam, da ste včeraj dobro opravili. Zelo prijazni ste bili. Vesele praznike.« — »Gospod Scrooge?« — »Da«, je rekel Scrooge. »Tako se imenujem, bojim se, da vam moje ime ne ugaja. Dovolite, da vas prošim odpuščanja. In če dovolite — zašepetal mu je na uho. — »Gospod, blagoslovi me!« je vzkliknil gospod.

»Gospod Scrooge, li resno mislite?« — »Ako vam je všeč«, je rekel Scrooge, »niti penca manj. Velika množina zaostalih računov je zapopadla na njem.« — »Gospod«, je rekel drugi in mu stresel roko. »Ne vem, kako bi se zahvalil za tako radodarnost.« — »Prosim, ne govorite o tem. Obiščite me, ali me hočete obiskati?« — »Seveda hočem.« — »Hvala vam,« je dejal Scrooge, »tisočera hvala.«

Šel je proti cerkvi, korakal po ulicah in opazoval ljudi. Božal je otroke, izpraševal berače, gledal v kuhinje in

pri oknih, vse ga je veselilo in zanimalo. Niti sanjal ni, da bi ga katerikoli izprehod bolj kratkočasil.

Popoldne jo je mahnil proti hiši svojega nečaka. Več kot desetkrat je šel mimo vrat, predno se je odpravil, da vstopi in potrka. — »Ali je gospod doma, dete?« je vprašal služkinjo. Čedna deklica! Prav čedna! — »Da, gospod.« — »Kje je, srček?« — »V jedilnici, gospod, z gospo. Hočem vam pokazati po stopnicah, če dovolite.« — »Hvala, pozna me.« — Tu vstopim, dete.

Na lahko je odprl in pogledal skozi vrata. Gledala sta lepo obloženo mizo, kajti mlade gospodinje so vedno boječe pri takih stvarih. — »Fric!« je zaklical Scrooge. — Primožena nečakinja bi se skoraj sesedla strahu. — »Presneta reč«, je rekel Fric, »kdo je?« — »Jaz, stric Scrooge. Na obed sem prišel. Ali mi dovolite, Fric?« — »Sreča, da mu nista roko odtrgala. V petih minutah je bil domač v hiši. Prisrčna sta bila, tako tudi Topper, ki je vstopil, tako sestra, ko je prišla, tako vsi, ki so prišli. Krasna družba, krasne igre, krasna enodušnost, krasna blaženost!

Naslednje jutro je bil zgodaj v pisarni. Da, zgodaj! Da bi bil prvi tam in zasačil Boba Cratchita, da se je zakasnil. — In zakasnil se je, prav res. Ura je bila devet. Boba ni. En četrt čez, Boba ni. Osemnajst in pol minute je prišel prepozno. Scrooge je sedel za pisalno mizo in imel vrata odprta, da bi ga videl priti v »akvarij«.

Klobuk in ogrtačo je snel predno je odprl vrata. Mahoma se je vsedel in naglo pisal, da bi zamujeno popravil. »Halo«, je renčal Scrooge z navadnim glasom. »Kako, da pridete šele sedaj?« — »Oprostite, gospod«, je rekel Bob. »Zakasnil sem se.« — »Tako?« je odgovoril Scrooge. »Stopite bližje, če vam je prav.« — »Le enkrat v letu je, gospod«, je ugvarjal Bob. »Ne bo se več pripetilo. Včeraj sem se nekoliko dobro imel, gospod.« — »Priatelj, nekaj vam hočem povedati«, je dejal Scrooge. »Te ga ne trpim več. In zato«, skočil je s stola in sunil Boba tako, da je zletel nazaj v akvarij, »in zato vam hočem zvišati plačo!«

Bob se je tresel in stopil k ravni. Misli je z njim Scroogea pobiti in ljudi z dvorišča poklicati na pomoč, da ga oblečejo v prisilni jopič. — »Vesele praznike, Bob!« je rekel Scrooge tako resno, da ni dvomil in ga potapljal po hrbtu.

»Veselejše božične praznike, Bob, dobri dečko, kakor sem jih vam kedaj želel. Hočem vam zvišati plačo in pomagati vaši stiskani rodbini. Danes popoldne hočeva najino zadevo urediti pri dobri bovi. Zakurite in kupite še en zaboj za premog, predno zapišete le eno črko dalje, Bob Cratchit!«

Scrooge je bil boljši kakor njegova beseda. Storil je vse in še več, in malemu Timu, ki ni umrl, je postal drugi oče. Bil je tako dober prijatelj, tako dober gospod in tako dober človek, ka-

kor jih ni bilo v naši dobri stari prestolici ali v kakem drugem dobrem glavnem mestu, mestu ali trgu, na dobrem starem svetu. Nekateri so se mu smejali, ko so ga videli tako izpremenjenega, on pa se ni menil za to. Kajti vedel je, da ni ničesar dobrega na tem svetu, čemur se ne bi ljudje spočetka smejali. Njegovo srce se je smejalo in to mu je zadostovalo.

Z duhovi ni več občeval. Govorili so o njem, da ve kako se Božič dobro praznuje. Naj bi govorili tudi o nas vseh tako! In kakor je rekel mali Tim, naj nas vse Bog blagoslovi!

Em. Lilek.

Henry Ford.

(Predavanje na celjskem Ljudskem vseučilišču.)

(Dalje.)

Tako se je Dühring prelil iz brnitetelja lastnine v radikalnega komunisto. Ali Dühring niso marksisti priznavali ne za svojega druga ne za pravega znanstvenika na polju znanstvenega socializma. Marxov drug in prijatelj Engels je napisal l. 1877. proti njemu knjigo: »Herrn Eugens Dührings Umwälzung der Wissenschaft«. O tej knjigi se je izrazil Kautsky: »Površni mnogostranosti gospoda Dühringa se imamo zahvaliti, da je postal »Antidühring« knjiga, ki obravnava najvažnejše točke vse novo-

ranje lokalov pol 8. in 14., za zapiranje pol 13. in 18.; 2. v soboto in na dan pred cerkvenim praznikom smejo lokali ostati odprti do 19. ure. Podjetnik sme v slučaju potrebe zaposlovati pomožno osebje pri zaprtjem lokalu še nadalje eno uro po večernem času za zapiranje in v slučaju zadavnega sporazuma tudi ob praznikih med 8. in 12. uro. V nobenem slučaju pa ne sme zaposlenost mladostnih delavcev do 16. leta presegati 8 ur, ostalih delavcev pa 10 ur dnevno. Predpisi glede nedeljskega počitka se s tem ne spreminjajo. Ta odredba velja do preklica, najdalje pa do definitivne ureditve časa v smislu § 13. zak. o zašč. delavcev. Prestopke te odredbe kaznuje pristojno upravno — policijsko oblastvo.

c OSEBNA VEST. Celjski rojak g. dr. Stanko Erhartič, dosedanji pomočnik direktorja tiskovnega urada ministrstva zunanjih del, je imenovan za vršilca dolžnosti ravnatelja tega urada.

c PEVSKO DRUŠTVO »OLJKA« bo imelo dne 15. februarja svoj redni občni zbor. Začel se bo v društvenih prostorih ob pol osmih zvečer z običajnim dnevnim redom. — Odbor.

c VSEM PRIJATELJEM OBRTNIŠTVA priporočamo obisk VIII. obrtniškega plesa, ki bo v torek, dne 1. februarja zvečer v vseh prostorih Narodnega doma. Ako bi kdo slučajno ne dobil vabila, ker je pri velikem številu vabil mogoče, naj se vseeno smatra prisrčno vabljenim.

c NOČNO LEKARNIŠKO SLUŽBO opravlja ta teden lekarna »Pri Orlu« na Glavnem trgu.

c PROMENADA NA LEVEM SAVINJSKEM BREGU. Pred dnevi so začeli delati prometno pot na levem savinjskem obrežju pod brvjo. Delo je že precej napredovalo. S tem dobi del mesta med brvjo in mostom lepo lice. V ostalem bo pa pot tudi praktična, ker ne bo treba hoditi po ovinkih.

c V PRID DIJŠKI KUHINJI priredi g. Drago Bernardi, hotelir »Balkanac«, v soboto, dne 5. februarja 1927 domačo veselico, h kateri so vabljeni vsi prijatelji neprisliljene zabave. Vstopnina je prosta. Svira priljubljena domača godba. Začetek ob 8. uri zvečer. Spričo dobredelnega namena prireditve se pričakuje obilne udeležbe.

c I. LOVSKI PLES, katerega priredi podružnica Lovskega društva v Celju, se vrši v soboto 5. marca t. l. v vseh gornjih prostorih Narodnega doma. Na to prireditev opozarjamo cenj. občinstvo že danes.

c RAZGLAS PROSTIH STANOVANJ. Nastopna stanovanja se bodo v smislu zakona o stanovanjih dodelila: A) Drugič objavljena stanovanja: Vojnik 12, Vrečko Marija, 1 soba, kuhinja, shramba, I. nadst.; Kralja Petra cesta 37, Božiček Fran, 3 sobe, kuhinja, I. nadstropje. B) Prvič razpisana stanovanja: Gaberje 20, Permozer Terezija, 1 soba s štedilnikom, pritl.;

Prožin 31, Buser Anton, 1 soba, kuhinja, pritl.; Bukovžlak 45, Trobič Anton, 1 soba s štedilnikom, pritl.; Polzela 26, Pongratz Franja, 2 sobi, kuhinja, klet, pritličje; Gledaška ulica 9 b, Oražem Anton, 1 soba s štedilnikom, pritličje; Breg 28 a, Znidaršič Anton, 1 soba brez štedilnika, podstrešje. — Stranke, ki spadajo po stanovanjskem zakonu med zaščitene osebe, se pozivajo, naj v roku 5 dni, t. j. do 4. februarja 1927 ob 12. uri dopoldne naznaniijo v pisarni stan. sodišča, da se potegujejo za eno izmed označenih stanovanj. Kdor se ne zglašuje, se smatra, da sploh ne reflektira in ne prosi za ta stanovanja.

Kino.

KINO GBERJE. Ponedeljek 31. januarja, torek 1. in sredo 2. februarja: »Cirkus Cirkon«. Velika ameriška atrakcija v 6 dejanjih. V glavni vlogi Art Accord, znana iz filma »Buffalo Bill«.

MESTNI KINO. Ponedeljek 31. januarja, torek 1. in sredo 2. februarja (Svečnica): »Ločena žena«. Sijajen film v 7 dejanjih po znameniti opereti Leona Falla. V glavnih vlogah Mady Christians, Marcella Albani in Bruno Kastner. — Četrtek 3., petek 4. in sobota 5. februarja: »Rodoljub z dežele«. Pikantna veleumestna atrakcija. V glavnih vlogah Liane Haid, Jakob Tiedtke in Margareta Kupfer.

Širom domovine.

š Jubilej učenjaka. Na Svečnico slavi Zagreb ponosen dan. Slavi se 70 letnica rojstva in 50 letnica znanstvenega delovanja univ. prof. dr. Gorjanovič-Krambaergerja, naiditelja krapinskega pračloveka. Profesor Gorjanovič je postal v znanstvenem in celo lajškem svetu mednarodno poznan, ko je našel pred leti pri Krapini ostanke 10 človeških okostnic, pomešane z ostanki jamskega medveda in nosoroga, torej dveh pred nešteti tisočletji v Evropi izumrlih živali. V letih 1991 do 1992 je Gorjanovič v dveh delih priobčil uspehe svojih raziskav. Dr. Dragotin Gorjanovič Kramberger se je rodil 28. oktobra 1856 v Zagrebu. Njegov oče je bil Slovenec, doma iz Zavrha v Slov. gorici.

š V Baranji ne bo lova. Lanske katastrofalne poplave so v Baranji uničile skoro vso divjačino. Potonili so krasni jeleni in divji prašiči. Zato je minister za šume in rudnike Milan Simonović podpisal odlok, s katerim se prepoveduje za dobo enega leta vsak lov na divjačino v Baranji.

š Ulične telefonske kabine. Ministrstvo pošte in brzojava je odredilo, da se prično v najkrajšem času postavljati ulične telefonske kabine v vseh večjih mestih naše države, v prvi vrsti pa v Beogradu in Zagrebu. Ti mesti dobite vsako po pet uličnih telefonskih kabin.

dobne vede s stališča Marx-Engelsove materialistične dialektike. Poleg »Kapitala« je »Antidühring« temeljno delo novodobnega socializma. (Krek, Socializem.)

Ali še ima socializem sploh kakšno bodočnost? V nemškem socialističnem listu »Rothe Fahne« je napisal po poročilu »Wiener-Journala« neki nemški socialist vodji avstrijskih socialistov dr. Baueru namenjeni članek s vprašanjem: »Ali je morda socializem sploh nemogoč? Govorimo odkrito, s drug Bauer!« Lüddecke trdi v svoji knjigi »Das amerikanische Wirtschaftstempo«: »Po sedanjem razvitku je nepobitno dokazano, da pada v vsaki deželi tem bolj napetost produkcije, čim bolj se v deželi širi socialni pokret z vsemi svojimi postarnskimi pojavi.«

Da je Marxov komunistični ekonomski sistem nemogoč, dokazali so židovski marksisti na Ruskem, kjer narod umira od lakote, dočim se je narodno blagostanje v Ameriki n. pr. po Fordovih individualističnih gospodarskih načelih povzdignilo do višine kakšne še svet dozdaj ni videl. Amerikanski industrijalci v Združenih državah se hvalijo, da so že premagali uboštvo. A ruski boljševiki? Amerikanci s ponosom in zadovoljstvom povdarjajo, da je njihov gmotni napredek tolik in tako začudljiv, da prihajajo trgovci in ekonomisti iz vseh strani sveta k njim, da bi proučili njihove produkcijske metode.

Tudi v Rusijo potujejo vsakovrstne delegacije, tudi delavske, da bi se prepričale o sedanjem gospodarskem stanju in o življenju delavcev na Ruskem. A kaj vidijo tam? Gospodarske razvaline, socialno propalost in grozno, nezasišano koruptno židovsko tiranijo, kakršne zgodovina ne pomni. Kako strašno je Marxov komunizem Rusijo razdeljal, o tem so nas obvestili ruski listi sami. Po teh obvestilih hočemo primerjati življenje delavca v kapitalističnih Združenih državah z življenjem ruskega delavca v marksistični židovski državi.

Amerikanski delavec ima visoke, včasih fantastične mezde, živi vsled tega v blagostanju, vozi se v lastnem avtomobilu in v tovarno in iz tovarne, stopi iz službe, ko si je že dovolj prihranil in se poda s svojo družino v avtomobilu na potovanje po Ameriki ter živi kot gentleman dokler mu denarja ne zmanjka. In ko se to zgodi, si poišče zopet kakšno službo. Ruski delavec pa za služi po Marxovem nauku samo toliko, da komaj živi. Delavec v Združenih državah S. A. dela n. pr. pri Fordu samo osem ur na dan v petdnevnem delovnem tednu, ruski delavec pa po 12 do 14 ur. Amerikanski delavec se smatra za svobodnega in samostalnega delavca, ki se kljub temu podvrže predpisani disciplini v tovarni, ruski pa se drži za državnega roba in razrednega proletarca, ki ne pozna discipline. Amerikanski delavec dela v običnem

š Volkovi v kočevskih gozdovih. Po poročilih iz kočevskega okraja so se v tamkajšnjih gozdovih pojavili zopet volkovi, ki povzročajo med divjačino mnogo škode. Gozdar Tomašek je zasledil te dni velikega volka, ki je ravno trgal neko srno. Streljal je nanj, a ga ni zadel. Volk je naglo izginil v gozdu. Gozdar je nato srno zastripil. Čez par dni je našel gozdar poleg ostankov srne tudi mrtvega volka.

š Ubegel jetnik. Iz prisilne delavnice v Stari Gradiški je pobegnil letnik Robert Parfant, po poklicu ključavničar, doma s Polzele. Parfant je znan delomrznež, ki ima na vesti več tatvin in vlomov. Za njegovo izsleditev je razpisana nagrada.

š Brezplačne železniške karte. S 1. februarjem izgube veljavo vse železniške olajšave, odobrene s prejšnjimi odloki o brezplačnih kartah. Od tega dne bodo v veljavi le stalne karte s podpisom-faksimilom pomočnika prometnega ministra g. B. S. Popovića. Od 1. februarja dalje veljajo vse brezplačne karte tudi za vožnjo na ladjah v državni eksploataciji, kar je tudi na kartah označeno. Karte, izdane narodnim poslancem, ostanejo še nadalje v veljavi.

š KOLIKO JE ODVETNIKOV V SLOVENIJI. Koncem leta 1926. je imela odvetniška zbornica v Ljubljani 195 članov, štiri člane več kakor koncem leta 1925. V Ljubljani je bilo 67 odvetnikov, v Mariboru 32, v Celju 17, v Ptuj in Murski Soboti po 9, v Novem mestu 7, v Dolnji Lendavi in v Kranju po 4, v Brežicah, Kamniku, Konjicah, Kočevju, Ljutomeru, Radovljici in Slovenski Bistrici po 3, v Gornji Radgoni, Krškem, Laškem, pri Sv. Lenartu v Slov. gorici, v Litiji, Ormožu, Slovenjgradu in Šmarju pri Jelšah po 2 v Cerknici pri Rakeku, Črnomlju, Gornjem Gradu, Kozjem, Metliki, Ribnici, Škofji Loki in v Šoštanj pa po 1 odvetnik.

Gospodarstvo.

g Naenkrat je preveč vagonov. Po časopisnih vestih je nastopilo v naši državi preobilje vagonov, ker se je na zahtevo železniške uprave vrnilo precejšnje število naših vagonov, ki so se nahajali v inozemstvu. Sedaj, ko je glavna izvozna sezona minula, se merodajni činitelji bavijo z mislijo, da bi del vagonov posodili kakšni sosedni državi.

g Cene rži se dvigajo. Tendence na svetovnih žitnih tržiščih je v zadnjem času zelo čvrsta. Do tega je dovedla naraščajoča potreba evropskega kontinenta. Zlasti se je podražila rž, dočim so cene pšenice porasle v manjši meri. Ponudbe v rži so prav majhne. Stanje posevkov v prekomorskih deželah je prilično ugodno, dočim je vreme v Evropi premilo za posevke.

g Položaj na hmeljskem tržišču se je v zadnjem času zboljšal. Zaloge

so seveda povsod majhne. V Žatcu (CSR) plačujejo domači hmelj po 4100 do 4500 Kč, jugoslovanski (neocarinen) pa po 3200 do 3700 Kč za 50 kg. V Petrovcu v Bački plačajo za kg hmelja 85 do 110 Din po kakovosti. Povprašanje je precej živahno.

g Število konkurzov v Jugoslaviji. Leta 1926. je bilo v Jugoslaviji več kakor 1000 konkurzov in 500 likvidacij. Kdaj so konkurzi dosegli vrhunec, se ne da točno določiti. Meseca maja je bilo 94 konkurzov, meseca junija 84 in 36 likvidacij, meseca julija pa 104 konkurzi in 69 likvidacij. V Beogradu samem je bilo lansko leto vloženih pri trgovskem sodišču nič manj kakor 12.136 meničnih protestov in prijavljenih 105 konkurzov, a stavljenih je bilo 403 predlogov za otvoritev konkurza.

g Podržavljenje privatnih železnic. Naša vlada se je obrnila na madžarske banke in železniške družbe, ki imajo delnice nekaterih naših lokalnih železnic, s predlogom, da bi država te železnice odkupila. V slučaju, da se madžarski delničarji ne odzovejo temu pozivu, bo vlada privatne železnice podržavila brez predhodnega sporazuma z delniškimi družbami.

g Zanimanje za hmeljarstvo v Slov. goricah. Zanimanje za hmeljarstvo je začelo rasti po Slov. goricah, ki so po klimi in legi zelo prikladne za saditev hmelja. Radi gospodarske okrepitve in razmotrivanja v hmeljarskem vprašanju pride k Sv. Lenartu v Slov. goricah v nedeljo 6. febr. hmeljarski strokovnjak, ki bo razlagal hmeljarska vprašanja v posojilničnih prostorih po rani službi božji. Kdor se zanima za to stroko, naj pride poslušat.

g Učni tečaji na kmetijski šoli na Grmu. V tekočem in sledečih mesecih priredi kmetijska šola na Grmu več eno- in dvodnevni tečajev, namenjenih zlasti za kmetijske mladeniče in gospodarje, med njimi: kletarski tečaj, dne 31. januarja; vrtnarski tečaj 3. in 4. februarja; poljedelski tečaj (zlasti: gnojenje, seme rastlin, škodljivci in bolezni) 14. in 15. februarja, sadjarski tečaj 25. in 26. februarja. Živinorejski-mlekarski in čebelarški tečaj bosta v mesecu marcu, tečaj za pridelovanje krme pa dva dni v mesecu maju. Poučevalo se bo teoretično in praktično. Za vsak tečaj se sprejme le do 20 prosilcev. Revni udeleženci dobe na zavodu po možnosti brezplačno prenočišče in hrano. Prijaviti se je po dopisnici ravnateljstvu šole in sicer za kletarski in vrtnarski tečaj takoj, za poljedelski in sadjarski tečaj pa do 5. februarja.

g »Gospodarstvo« (La Economia). Naši rojaki v Južni Ameriki so lani pričeli izdajati gospodarsko glasilo naših izseljencev. V decembru je izšla trinajsta številka zanimivega lista »Gospodarstvo«, ki ima bogato vsebino. Poleg srbohrvaščine so objavljeni članki v španščini in tudi v slovenščini. List prinaša zanimive podatke o našem izseljeništvu in posveča precej prostora tem vprašanjem.

Razgled po svetu.

r Umor iz ljubosumja. Delavec Franc Lauer je na Dunaju ustrelil iz samokresa na strojevodjo Karla Fere in nato težko ranil svojo nevesto, šiviljo Ano Nitsch. Lauer je bil jako ljubosumen in je že l. 1925. zvedel, da ga je zaročenka varala s strojevodjo. Od takrat jo je neprestano zasledoval. Lauer je pri zaslišanju trdil, da je hotel skupno z zaročenko umreti. Predan je bil sodišču.

r Strašna smrt smučarja. Pri turinskem smučarskem prvenstvenem tekmovanju se je pripetila težka nesreča. Smučar Eberhardt je vozil po neki strmini in nenadoma izgubil ravnotežje. V največjem tempu je nesrečno padel. Pri tem se mu je konica smučk zadržala v oko in zarila v lobanjo. Bil je na mestu mrtve.

r Ponareje alci denarja na Dunaju. Po naključju je dunajska policija v Floridsdorfu prišla na sled ponarejevalcem avstrijskega denarja. — Glavni falzifikatorji so trije bratje Karol, Arnold in Henrik Weiss, ki so izdelovali novčance po 50 grošev. Glavni krivci in razpečevalci so bili retirani.

r Zita obolela na španski. Legitimistični krogi v Budimpešti so prejeli iz Madrida poročilo, da je vsa rod-

(Dalje pride.)

V OKASIJSKI PRODAJI

do 50% popusta.

Spodnje toplo perilo za dame in gospode,
rokavice za dame in gospode, volnene čepice,
garniture za dečke, volnene oblekce, volnene
jopice, volnene gamaše za deco, volnene no-
gavice za gospode, Haferl-nogavice, žilogrelci,
volnene nogavice

Svilnati ostanki za maske.

L. Putan, Celje
Prešernova ulica

Oglejte si naše izložbe!

bina bivše cesarice Zite obolela na španski. Madžarski prestolonaslednik Oton in princ Ludvik sta obolela na pljučnici. Zdravstveno stanje ostalih je krenilo na bolje.

r Najstarejša ruska državljana. Zadnje ljudsko štetje v Rusiji je ugotovilo, da sta najstarejša ruska državljana dva Poljaka in sicer: 145 letni seljak Szapkowski, ki ima že šesto ženo, staro sedaj 90 let, ter 130 letna J. Malarjeva.

r Poljski škof na grmadi. Katoliški duhovniki in policaji so jedva rešili škofa montignora Morosova smrti. On je preje pripadal ruski pravoslavni cerkvi. Pred kratkim pa je prestopil h katolicizmu. Pred par dnevi je nekoliko pravoslavnih vernikov ustavilo škofa in zahtevalo, da se povrne k prejšnji veri, od katere je odpadel kot heretik. Ker pa škof o tem ni hotel ničesar slišati, so kar na sredi ceste znosili kup drv in hoteli Morosova živga sežgati. Grmada je že gorela, ko je prispela policija in z največjim naporom rešila škofa.

r Žena nemškega princa — ameriška hotelirka. Ameriški listi javljajo, da se je žena četrtega sina nemškega ekskaiserja princa Avgusta Viljema, ki se je pred kratkim ločila od svojega moža radi njegovih ljubavnih pustolovščin, poročila v Newyorku s hotelirjem Reymondom.

r V 18. letu postala mladnič. V San Remu je živelo 18 letno dekle, rojeno v neki bližnji vasi. Njo so vsi do sedaj smatrali za žensko, dočim je pravzaprav mlad in zdrav mladenič. Ko se je dete rodilo, niso opazili, da ima fizični pogrešek, temveč so ga prijavili občini kot žensko dete. Pri krstu je otrok dobil žensko ime. Med tem je dete rastle in ginilo je tudi dotični nedostatek in dekle se je v 18. letu počutilo v ženskem društvu vse dalje bolj neugodno. Šlo je k zdravniku in ta je konstatiral, da je dekle moškega spola. Radi tega je nastalo težko pravno vprašanje in potrebno je mnogo formalnosti, da lahko postane dosedanja deklica — fant.

r Mišja armada. Cele armade miši so šle s trebuhom za kruhom in preplavile Kalifornijo. Ponekod jih je toliko, da je avtomobilski obrat povsem nemogoč. Na drugih krajih se morajo avtomobili ustavljati, ker preplavljajo miši ceste. Kmetje zapuščajo domove, miši jih pa ugonabljajo. Oblasti so ukrenile, da se nastavi mišim zastrupljeno žito. Toda to sredstvo ni pomagalo. Sedaj so oblasti odredile ugonabljanje miši s strupenimi plini.

Nezgoda gospoda Lipeja.

(Bridka zgodba z ugodnim zaključkom.)

Gospod Lipej je činovnik samskega stanu, v najboljših letih, in tudi sicer ugleden človek ter sploh koristen član človeške družbe. Javno udeleževanje, ki ga on nikdar ne zanemarija, ima sicer tudi senčne strani, a teh se gospod Lipej ne straši. On je mož na svojem mestu.

Kdorkoli bi hotel navedena dejstva tajiti, bi imel neprijetnega opravka z našo dično javnostjo in tudi z menoj, ki sem prijel za pero, da zasluge gospoda Lipeja javno konstatiram, v kolikor mi seveda slabotno pero dopušča, da bom kos tej težavni nalogi.

Pero mi vodi cilj, da javnost opozorim na slučaj, ki je junaka teh vrst upravičeno užalil. Odgovornost za ta slučaj pada predvsem na našo javnost, ali vsaj na tisti njen del, ki je bil neposredno zapleten v slučaj, ki je predmet sledečih vrst.

Eno izmed naših prepotrebnihih društev — imenovati si ga ne drznem — je priredilo pred davnimi meseci nekako zabavo, morda s srečolovom ali vsaj s šaljivo pošto. Udeležba je bila

kakor običajno nadvse častna. Dobro razpoloženje, ki ga je dvigala izvrstna vinska kapljica, je prevladovalo in združevalo občinstvo brez razlike stanov, starosti in spolov v najlepši harmoniji do pozne ure.

Z eno besedo: bilo je nepopisno!

Tudi gospod Lipej je osebno počastil prireditve.

Opolnoči je pričel peti svojemu omizju — kolegom iz urada. Najprvo tisto:

»Jegerle, jegerle,

čje si ti hodil ...«

(Kajti je gospod Lipej tudi lovec.)

Uro po polnoči je gospod Lipej objel in poljubil vsakogar, ki je v dvorani nanj naletel.

Ob drugi uri je gospod Lipej stikal po kuhinji in kuharicam gladil nežne podbradke.

Ob tretji uri je gospod Lipej na kuhinjskem stolčku truden spal. Kuharice so mu okrog vratu obesile zamazan predpasnik, v lase mu vpletle žlice in kurja peresa, v naročje mu posadile past s pravkar vjeto živo miško.

Ob šesti uri se je gospod Lipej prebudil in je opazil, da je v kuhinji sam. Čudil se je vsemu in se končno razhudil. Pa je nemudoma sklenil, da razburjenje odloži na večer.

Razgnusil se je nad ubogo miško in pognal s sebe vse, kar mu je bilo odveč.

Glava mu je bila težka, v ustih je obračal suh jezik. Vendar ni klonil duhom. Polglasno je zapel:

»Jaz pa eno kajzico imam,

notri tri cimerčke imam,

kaj mi nuca, kaj mi nuca,

ko sem pobič le sam ...«

Dotod bi bilo torej vse še v najlepšem redu.

Razgledal se je po suknji in klobuku. Spominjal se je, da je svojo garderobo razobesil tik mize, kjer je sedel.

Dvorana je bila temna. Z vžigalicami je prisvetil do mesta, kjer je privil električne luči. Z očmi je obletel vse kljube po stenah. Zaman! Njegove dolge zimske suknje z lisičjim krznom ni bilo. Tudi široki sivi klobuk se je bil izgubil. Le tam v kotu je visel oguljen tanek plašč sive barve.

Gospod Lipej se je iztrezil namah. V skrbah je zamajal z glavo. Še enkrat je prebrskal kuhinjo in potem zopet dvorano, vsako mizo in vsak stol v njej posebej.

Butnil si je pest ob čelo.

Morda je bil kdo zanesel suknjo in klobuk v garderobo? Iz dvorane je krenil tja. Vse v temi. Z vžigalicami je svetil. Nikjer niti koščka cunj. Vrnil se je v dvorano.

Po dolgem prevdarku je glasno zaklel in preklel prireditve.

Ali naj začne buditi kuharice in druge ljudi? Morda bi kdo vedel za izgubljene reči.

A premislil si je. Zdani se skoro. Ne kaže delati hrupa. Ljudje bi leteli skupaj in vse mesto bi se smejala. Še do ravnateljevih ušes bi prišla govorica.

Ogrnil si je sivo suknjo, ki je visela v kotu. Zakrpana je bila na mnogih mestih, ovratnikov rob je mastno blestel in neprijetno dišal po lastniku. Iz enega žepa je privlekel klobuk, ki mu je bil najmanj tri številk pretesen in že v jako slabem stanju. V drugem žepu je našel na sluzasto moker pisani robec, ki ga je ogorčen zalučil po parketu in si obrisal prste ob hlače.

Bog ve, čigave so te cape! A bolje je, da ima človek vsaj nekaj v rokah. Da bi dobil v pest nesramneža, ki je tako dobro zamenjal suknjo in klobuk! Dušo bi mu iztrgal! Nos bi mu razbil! Kaj takega se pripeti baš njemu, gospodu Lipeju, ki je činovnik in spoštovana oseba! Fej in škandal!

Pograbil je na mizi prazen kozarec in ga zalučil v steno, da se je raz-

letel. Nato je dvignil stol v zrak kakor pero in udaril ob mizo, da mu je odletela noga. In še pljunil je po parketu na vso jezo in iz vse duše.

Odpravil se je. Zunanja vrata so bila že odprta. Tema je bleдела. Tesno se je zavil v tuji plašč, da ga kdo ne spozna in si ne nakoplje prehlada v tej hladni, nesrečni noči.

V sobo je prilezel poln bridkih misli. Izgubil je bil dragoceno ednjo suknjo in edini klobuk. Denarja ni zmogel, tiščali so ga dolgovi.

Oblečen se je zakopal pod odejo a zaspati ni mogel. Trepetal je kakor v mrzlici.

Odzvonilo je sedmo uro, ko je stal premražen, bolan in zbit. Pomeril je bedno suknjo in klobuček ter se v ogledalu zasmilil samemu sebi. Kakor deseti brat ali vsaj konjederec ... To bi se mu rogali kolegi! Brez te ogabne suknje pojde v pisarno, samo klobuk si dene na glavo.

Oplaknil si je obraz z mrzlo vodo, poravnal lase, izpil kavo. Kruha se ni dotaknil.

Odšel je prezebajoč in toliko zgodaj, da bi še nikogar ne bilo v uradu. Srečal ni žive duše. V pisarni je stlačil smešni klobuček v kot za mizo in se grel ob topli peči.

Mislil je tako. Po obedu pojde pozivkovat po suknji in klobuku. Morda so si te preklicane kuharice dovolile nepremišljeno šalo. To jih nauči olike! Taka nečuvstva nesramnost!

Prihajali so kolegi in se je pogovarjal z njimi o prijetnem poteku večerajšnje prireditve. Nihče ni slutil nesreče gospoda Lipeja.

Prišel je ravnatelj, hladen kot vedno.

Z eno besedo: dopoldne je poteklo v običajnem redu.

Ko pa je gospod Lipej opoldne odložil klobuček v gostilni »Pri raci« in sedel k obedu, se je dvignil pri sosednji mizi neznan droben mož in se razvnel nad njim:

»Gospod, pričakal sem vas. Vi ste gospod Lipej, vse vem. Pravkar ste obesili na to kljuko moj klobuk. Moja je tudi suknja, ki ste jo najbrž doma skrili. Lep činovnik ste, vi nesramnež!

Gostje, med njimi odlični činovniki, so vso pozornost posvetili dogodku.

Gospod Lipej je vztrepetal blede in znojen:

»Oprostite, res je, da ta klobuk ni moj, tudi suknja, ki sem jo začasno shranil, ni moja. A vprašam vas, kje imate vi mojo suknjo in moj klobuk?»

»Ne brigajo me vaše reči. Odšel sem pozno z veselice in nekoliko vinsko razpoložen, kar priznavam. Pozabil sem v dvorani suknjo in klobuk. Danes pa sem dognal, da ste bili vi zadnji gost prireditve, da ste celo v kuhinji zaspati in v spanju miško pestovali v naročju. Hehe! In zdaj sem se prepričal, da je dober moj nos, ki me je privedel semkaj, da vas vidim. Polastili ste se moje lastnine. Kje imate še suknjo, vi lepi gospod!«

»Torej niste zamenjali teh reči, gospod?»

»Kaj še! Prišel sem domov sploh brez suknje in klobuka. Vaša stvar je, da svojo lastnino najдете. Jaz sem svojo že našel. In če mi je izlepa ne izročite, vas javim policiji. Lep ptiček ste, ob belem dnevu se ponašate z mojim klobukom.«

»No, ponašal se ž njim ravno nisem.«

»Tako, še norčujete se, brezbožnež.«

»S kom imam čast, dovolite?»

»Saj je sploh nimate. Sem Jožef Golob, posestnik in konjederec v Gabrovljah in pošten človek. Jaz pa vas dobro poznam! Tiste kuharice, ki ste jih sinoči božali in poljubovali, so mi marsikaj pripovedovale o vas. Zanimive stvari. Hehe!«

Zakrohotali so se gostje, gospoda Lipeja pa je skoro zadela kap. Zavrtelo se mu je v glavi ob zavesti, da je zaigral ugled in karijero. Zdelo se mu je, da se pogreza v prepad, iz katerega ni več rešitve.

Ko si je nekoliko opomogel, je jec-ljaje začel:

»Dovolite mi, gospodje, da vam dogodke pojasnim.«

In je pripovedoval. Gostilna je poslušala s hudomušnimi obrazi. Trudil se je, da opraviči sebe in se izmota iz neprijetnega položaja, ki je vanj zašel kot činovnik in ugleden človek. Vendar se mu namera ni povsem posrečila. Zakaj ljudem je prijetno, ko vidijo znanca v neprimiliki in srečni so, ako morejo o njem širiti vesti, ki je v njih dejstvo izrabljeno do skrajne smešnosti in potvorenosti.

Nato je gospod Lipej vljudno vstregel zahtevam gospoda Goloba in za vse uvidevne ljudi bi stvar bila s tem rešena.

Vsako iskanje za izgubljenima predmetoma pa je ostalo brezuspešno. Z denarjem zdaj sredi meseca ni razpolagal, da bi si bil nabavil vsaj primeren klobuk. Od kolega si je izposodil poletno čepico in skoro prozorno pelerino.

Tretji dan po vsem tem pa ga je ravnatelj v strogem tonu pozval pred sebe. Prihitej je s slabo slutnjo. Ravnatelj je vzrasel nad njim:

»Škandale počenjate. Ugled urada je šel k vragu. Meni se ljudje smejejo kar na ulici. S kuharicami se ukvarjate. Konjederec ste odnesli suknjo in klobuk. Vi nesnaga ...«

In tako dalje.

Gospod Lipej ni ugovarjal. Klonil je glavo in trpeč jemal pokoro nase.

V teh dneh je nevarno obotel. Pelerina mu je v mrazu nakopala prehlad, ki se je razvil v pljučno vnetje. Več kot mesec dni je preležal v bolnici. Tu je premišljeval, kako nedogledne posledice je imela njegova udeležba na prireditvi.

Ko je zapustil bolnico, ga je iznenadil dekret, s katerim je bil reducirán. On, gospod Lipej, nekoč tako ugledna oseba!

Tako je gospod Lipej postal izgubljen človek. Še tava po mestu, a je le senca tega, kar je bil. Razveseli se le, kadar ga kdorkoli popelje kamorkoli na kozareček. In se bridko pritožuje.

Gledam ga včasih, ko ob najzihvalnejši promenadi stoji v pelerini in čepici sredi mesta za vogalom in opazuje mimoidoče gospode v dolgih suknjah in širokih klobukih. Čaka in preži s trudno blestečimi se očmi.

Baš véčraj pa so mi verodostojni prijatelji pripovedovali, da je gospod Lipej neke iztaknil priletnejšo nevesto s kompletnim pohištvom in petnajstimi tisoči gotovine. Poroči se in vzame ž njo v najem neko dobro idočo gostilno.

Razveselila me je novica.

Edino to bi bil dostojen zaključek te bridke zgodbe in s tem bi bila tudi popravljena krivica, ki jo je gospodu Lipeju naklonila naša dostikrat krivična javnost. Ona javnost, v kateri se je gospod Lipej vso vrsto let tako požrtvovalno udeleževal.

Dovoljujem si, da zakličem z našo dično javnostjo:

Bilo srečno!

Franjo Roš.

LISTNICA.

Gospod E. T., Ljubčna: Oglasite se o priliki pri nas!

Večjo količino

resnatih metelj

se po zelo nizki ceni proda. Naslov v upravi.

ORGANIZATOR d. z. o. z. Celje, Lava 9

Izvršuje v svojem mehaničnem oddelku **vsa popravila avtomobilov, eksplozivnih motorjev, strojev za obdelovanje kovin in lesa (stružnic, frez, vrtnih strojev, parnih in vodnih žag)**, izgotavlja zadevne **nadomestne dele** v najpopolnejši obliki z brušenjem, vložnim kalenjem, frezanjem zobnikov in ponikljevanje.

Na zahtevo pošilja strokovnjaka na lice mesta.

Vsa dela izvršuje natančno, hitro in po zmernih cenah.

Lipski velesej

Najugodnejši nakupovalni trg v Evropi!

Pomladni sejm: 6. - 12. marca

11.000 razstavljalcev iz 21 dežel
150.000 nakupovalcev iz 44 dežel
1600 blagovnih skupin iz vseh strok.

Od bučke do tovo-nega avto-voza!

Podrobnejša izvestila dajo:

W. Strohbach, Maribor, Gosposka 19.
Balkan - poslovalnica urada Lipskega velesejma, Beograd, Cubrinska ul. 8.

Pridno in pošteno

dekle

se sprejme kot natakara. Ponudbe na Josip Vrečer, Vojnik.

Priden in zanesljiv

ekonom

(Schaffer)

ki je posebno v hmeljarstvu in če mogoče sadjarstvu izurjen, se za takojšnji nastop išče. Samci imajo prednost. Ponudbe s prepisom spričeval na naslov JOSIP ORNIG, Ptuj. 21

Takoj se oddata

2 meblovani sobi

s kuhinjo mirni stranki. Naslov v upravi lista.

Potnik

v Celju nastavljen, prevzame vsako vrstne, dobro idóče ozir. vpeljane predmete v svrhu razpečavanja ali razprodajo istih v Celju in po deželi, proti mali proviziji. Naslov v upravi.

Vajenca za sodarstvo

sprejme pri prosti hrani, stanovanju in perilu Fran Repič, sodar, Ljubljana, 2 Trnovo. 1

Stanovanje

obstoječe iz dveh sob, ena event. primerna za kuhinjo, se odda s 15. febr. 1927 brez posredovanja stanovanjskega sodišča. Sobe so deloma opremljene. Poizve se v pisarni dr. Laznika, Celje.

✂ Premog ✂

iz državnega rudnika v Zabukovci in na željo tudi iz vseh drugih premogovnikov, za domačo porabo ter za obrtna in industrijska podjetja, dobavlja in dostavlja na dom točno in po najnižji ceni

Franjo Jošt, Celje,
Aleksandrova ulica štev. 4.

Trgovski lokal

v mestu ali okolici, se vzame v najem. Ponudbe pod šifro »Trgovski lokal 36« na upravo lista. 3-3

Naznanilo.

Tapetarsko delavnico imam sedaj samo v Zavodni pod Sv. Jožefom pri Skalni kleti. Postreči hočem vsakemu z dobrim delom. Vsled slabe ceste me lahko obvestite z dopisnico.

Se priporoča

IVO JAZBEC, tapetar, Zavodna.

Izvrsten glasovir

se vsled pomanjkanja prostora izposodi ali proda. A. Staudinger, Celje, Aleksandrova 7.

Oglašujte!

Delaj, nabiraj in hrani, varčevati se ne brani!

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri stavbeni in kreditni zadrugi z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Varčuj v mladosti, da stradal ne boš v starosti!

LASTNI DOM

Obrestuje hranilne vloge po **6%**

Marljivost, treznost in varčnost so predpogoj pravdnosti!

Pri naložbi zneska do 50 Din se dobi nabiralnik na dom.

Pisarna v Celju, Prešernova ulica 6.

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše. Jamstvo za vloge uad 2,000.000 Din.

Iz malega raste veliko!

Pupilarnovaren in javnokoristen denarni zavod celjskega mesta

Celjska mestna hranilnica

Ustanovljena leta 1864.

V lastni palači pri kolodvoru.

Vsi hranilnični posli se izvršujejo natančneje, hitro in točno. Ugodno obrestovanje. Pojasnila in nasveti brezplačno.

Pod trajnim drž. nadzorstvom.

Za hranilne vloge jamči mesto Celje s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Važno!

Važno!

Velika prodaja B A T'A čevljev

po znatno znižani ceni od 1. do 15. februarja 1927

	poprej	sedaj
Damski čevlji lastin	99	79
» » baržun	99	89
» » boks s špango	149	119
» » lak	229	199
» » lak najfinejši	299	249
moški čevlji lak najfinejši	329	269
» » ši mi	299	279
» » boks	299	259
» » » nizki	299	259

B A T'A čevlji so priznani najboljši in najcenejši.

Samoprodaja za Celje A. DROFENIK.

VABILO

na

DOMAČO VESELICO (večer krofov)

ki se vrši v soboto, dne 5. februarja 1927 ob 20. uri v hotelu „BALKAN“, Gosposka ulica

Vstopnina prosta.

Čisti dobiček je namenjen Dijaški kuhinji v Celju. — Svira priljubljena domača godba. — Za okusna jedila in dobro pijačo je preskrbljeno. — K obilni udeležbi vabi

Drago Bernardi, hotelir.

MESARSKI PLES

se vrši v sredo 2. februarja 1927 (Svečnico) v gostilniških prostorih „PRI ANGELU“.

Igra priljubljena godba na lok.

Vabi se k mnogobrojni udeležbi. — Vsakovrstna mrzla in topla jedila kakor tudi izvrstna vina nudi gostilničarka

L. SAVODNIK.

Bučno olje

najboljše in garantirano, priporoča tovarna bučnega olja

J. Hochmüller,
Maribor, Pod mostom 7

3-1s (Magdalenska stran.)

— Zamenjava bučnih jederc za olje. —

